

Neděle 4. po sv. Trojici
Mk7,24-30
28.6.2026

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Introit:

Podťe, sklánějme se, a padněme před ním,
klekejme před Hospodinem stvořitelem naším.

Píseň: 82

Čtení: Gen18,16-33

Píseň: 246

Kázání: Mk7,24-30

Odtud pak vstal a odešel do oblasti Týru. Vstoupil do domu a nechtěl, aby to někdo věděl. Ale nemohl se utajit. Ježíš vstává, aby se přesunul na jiné místo. Je na území, kam Herodes nedosáhne svou mocí. Je na území pohanů. Jde někam do oblasti Týru. Týr je bohaté přístavní město, jehož zásobárnou obilí, a tím chleba, byla úrodná Galilea.

Ježíš jde inkognito. Chce zůstat nepoznán. To je však bláhová představa. Postava, působení Ježíše se nedá jen tak utajit. Postava Ježíšova přitahuje po staletí ty, kteří jej hledají.

Přišla a padla mu k nohám. Jako by říkala: dávám se ti k dispozici, můžeš mi šlápnout na krk. Můžeš mě pozdvihnout, můžeš mě zatratit, můžeš vlastně všechno. Avšak prosím, vyžehle demony z mé dcery. Za sebe neprosím, prosím za dceru, která je zle posedlá.

Žena, doslova Řekyně-helénka a aby nikdo nepochyboval, že snad má jakousi náklonnost k židovství, svědek víry Marek ještě ženu označí jako Syrofeničanku. Jiné etnikum, jiné zvyky, možná i jiná víra. S nimi se žádný řádně věřící Žid nestýkal.

Ale hned, jak to uslyšela, spěchá, aby nalezla Ježíše. Ježíš se totiž dá nalézt. Možná, že to chce vytrvalost, důvtip a odhodlanost. I přátelé ochrnutého z předešlého příběhu se nedali odradit a nedbali na překážky. Byli ochotni rozebrat střechu. Jak houževnatě, trpělivě, neodbytně my hledáme Ježíše? Jak houževnatě, trpělivě, neodbytně nasloucháme slovům Ježíšovým? Jak houževnatě, trpělivě, neodbytně hledáme, i když nás někdo okřikuje a zrazuje?

Ta žena byla řecká, Syrofeničanka původem, a prosila ho, aby vyhnal démony z její dcery. Možná nám zní v uších Ježíšova řeč o pokrmu, který vchází ústy a vychází z člověka ven do hnoje. Ještě nám možná zní tato hádanka, kterou Ježíš říkal zástupům a učedníkům, kteří se jej ptali na vysvětlení. Ježíš to učedníkům, ale i nám, vyložil.

Říkal jí: nech nejprve nasytit děti. Není totiž pěkné vzít chleba dětí a hodit ho psům. Výsměch, urážka, hádanka, co to vlastně je? Pochopí žena Ježíšova slova dobře, když ani jeho učedníci mnohdy nepochopí?

A zase jako by Ježíš v této hádance říkal: No, vy pohané musíte počkat. Já nejprve sytím chlebem ty své. Trpělivost, ženo.

Žena nejen pochopí hádanku, ale ještě vtipně a pohotově odpoví: *Pane, i psi pod stolem jedí z drobtů od dětí.* Krom toho, že je žena pohotová a trpělivá, ještě k tomu se nenechá odradit. Nenechá se zakřiknout, tak jako v zápase Jákob u potoka Jabok. Žena se drží toho, který na ni zaútočil, z posledních sil.

Kvůli tomu slovu, (či kvůli tomu, cos řekla), jde a démon vyšel z dcery. Jako by se Ježíš rozpomenul na svá slova o čistém i nečistém. Jako by jej žena nachytala při tom, že něco jiného mluví a potom praxe je někde jinde. Jako by si rozpomenul na to, že nebyl poslán jen k ovcím izraelským.

Ještě jedna maličkost se tu zobrazuje. S Ježíšem se dá mluvit, dá se vyjednávat. V rozhovoru s ním, v modlitbě s ním najednou poznáváme Jeho, ale i sebe. Kde stojíme my a kde stojí Ježíš.

Rozhovor ženy s Ježíšem je dialogem, kdy Ježíš je schopen se podívat na věc jinak. Na druhé straně žena pochopí i sama sebe, pochopí, že modlitbou může změnit Boží záměry. Žena trpělivě čeká, aby se mohla dozvědět víc o tom, jaký je Bůh v Ježíši Kristu.

Vraťme se ještě na chvíli k drobtům, které padají pod stůl. Za chvíli po této příhodě Ježíš bude sytit zástupy a učedníci nasbírají dvanáct košů z rozdrobených pěti chlebů. Nyní na území Týru je přizvána jedna žena ke stolu, aby okusila něco z hostiny, kterou uchystal Ježíš. I malý drobek Ježíšova pokrmu může nasytit ženu, která touží po uzdravení své posedlé dcery.

Ježíš zde otevírá dveře nám křesťanům z pohanů. Tím ale nemizí důraz na to, že naše víra pramení z židovského poznání Boha, který sestupuje ke svému lidu, aby jej chránil.

Pane, dej, abychom tě hledali a v modlitbách rozpoznávali tvou vůli. Prosíme dej, abychom se dovedli usilovně modlit a na modlitbách hledat odpovědi ke svým životním situacím.

Amen.

Píseň: 523

Poslání:

Není tedy rozdíl mezi Židem a Řekem:
Vždyť je jeden a týž Pán všech, štědrý ke všem, kdo ho vzývají,
neboť každý, kdo vzývá jméno Páně, bude spasen.

Požehnání:

Milost Pána Ježíše Krista budiž s vámi se všemi. Amen.

Píseň: 716